

Sygn. akt VI U 346/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 maja 2014 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi Południe w Warszawie, VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Monika Roslan - Karasińska

Protokolant: protokolant sądowy Agnieszka Łumińska

po rozpoznaniu w dniu 19 maja 2014 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy B. L.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...)w W.

o zasiłek chorobowy

na skutek odwołania B. L.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. z dnia 10 października 2013 r. znak (...)

orzeka:

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. z dnia 10 października 2013 r. znak (...)w ten sposób, że przyznaje odwołującej się B. L. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 29 sierpnia 2013 roku do 30 sierpnia 2013 roku.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10 października 2013 roku, znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. odmówił ubezpieczonej B. L. prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 29 sierpnia 2013 roku do dnia 30 sierpnia 2013 roku. W uzasadnieniu swojej decyzji organ rentowy wskazał, iż ubezpieczona została wezwana na badanie przez lekarza orzecznika ZUS na dzień 28 sierpnia 2013 roku, na którym się nie stawiała. W związku z powyższym, zaświadczenie lekarskie, które zostało jej wydane na okres od dnia 24 lipca 2013 roku do dnia 30 sierpnia 2013 roku straciło ważność z dniem 28 sierpnia 2013 roku (decyzja ZUS z dnia 10 października 2013 roku – k. 4 akt organu rentowego).

B. L. w dniu 30 października 2013 roku wniosła odwołanie od wyżej wymienionej decyzji, wnosząc o jej zmianę i przyznanie zasiłku chorobowego za sporny okres. Odwołująca się wskazała, że nie otrzymała wezwania na badanie lekarskie i z tego powodu nie stawiała się w wyznaczonym terminie (odwołanie - k. 1).

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. wniósł o oddalenie odwołania. W uzasadnieniu odwołania organ rentowy wskazał, iż w okresie od 24 lipca 2013 roku do 30 sierpnia 2013 roku ubezpieczona miała orzeczoną niezdolność do pracy. W dniu 28 sierpnia 2013 roku ubezpieczona zobowiązana była stawić się na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, celem kontroli zasadności zaświadczenie lekarskiego, wydanego na wskazany ww. okres. Ubezpieczona nie stawiała się na badanie, mimo iż wezwanie

zostało odebrane w rozumieniu art. 44 k.p.a. w dniu 20 sierpnia 2013 roku. Zatem zaświadczenie lekarskie będące przedmiotem kontroli straciło ważność z dniem 28 sierpnia 2013 roku. Na tej podstawie, decyzją z dnia 10 października 2013 roku organ rentowy odmówił ubezpieczonej prawa do zasiłku chorobowego za okres od 29 sierpnia 2013 roku do 30 sierpnia 2013 roku (odpowiedź na odwołanie – k. 3 – 4).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołująca się B. L. w związku z długotrwałym schorzeniem kolana przeszła operację i przebywała na długotrwałym zwolnieniu lekarskim (od 30 kwietnia 2013 r. do 01 czerwca 2013 r. pobierała wynagrodzenie za czas niezdolności do pracy – kod świadczenia – 331, od 02 czerwca do 30 czerwca 2013 r. i 01 lipca 2013 r. do 31 lipca 2013 r. i od 01 sierpnia 2013 r. do 30 sierpnia 2013 r. pobierała zasiłek chorobowy kod 313- k. 1 akt rentowych). Było to dłuższe zwolnienie lekarskie zakończone świadczeniem rehabilitacyjnym (zeznania świadka M. L. – k. 37; zeznania odwołującej B. L. – k. 27 – 28; kontrole ubezpieczonych – k. 2 akt organu rentowego).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. w dniu 2 sierpnia 2013 roku powziął decyzję o kontroli zasadności zaświadczenia lekarskiego o czasowej niezdolności do pracy ubezpieczonej za okres od dnia 24 lipca 2013 roku do 30 sierpnia 2013 roku. W celu przeprowadzenia kontroli na dzień 28 sierpnia 2013 roku zostało wyznaczone badanie przez lekarza orzecznika ZUS (wniosek o wydanie orzeczenia – k. 1 – 1v. akt organu rentowego).

Pismo wzywające do stawienia na wyznaczony termin badania zostało wysłane na adres zamieszkania odwołującej się, tj. (...) W.. Wezwanie zostało wysłane listem poleconym za zwrotnym potwierdzeniem odbioru. Po dwukrotnym awizowaniu przesyłki, pismo powróciło do organu rentowego, gdyż nie zostało podjęte w terminie (zwrócona korespondencja – k. 3 akt organu rentowego).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych badał także inne zwolnienia odwołującej się. Wzywana na badania lekarskie zawsze się na nie stawiała. Łącznie trzykrotnie miała sprawdzane zwolnienia lekarskie. Wezwania na badanie wyznaczone na dzień 28 sierpnia 2013 roku odwołująca się jednak nie otrzymała. W domu mieszka dużo osób, a mieszkanie ma 25 m2. Ponadto pomiędzy domownikami jest konflikt. Ktoś z członków rodziny mógł odebrać awizo i nie przekazać go odwołującej się. B. L. nie miała powodu, aby nie stawić się na przedmiotowe badanie (zeznania świadka M. L. – k. 37; zeznania świadka L. M. – k. 37; zeznania odwołującej się B. L. – k. 27 – 28).

W związku z brakiem informacji o terminie badania przez lekarza orzecznika B. L. nie stawiła się w wyznaczonym terminie na badanie. W konsekwencji czego, organ rentowy w dniu 10 października 2013 roku wydał decyzję, w której z uwagi na niestawiennictwo ubezpieczonej na badaniu kontrolnym w dniu 28 sierpnia 2013 roku, odmówił prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 29 sierpnia 2013 roku do dnia 30 sierpnia 2013 roku (zeznania odwołującej się B. L. – k. 27 – 28; decyzja ZUS z dnia 10 października 2013 roku – k. 4 akt organu rentowego).

Powyższy stan faktyczny w sprawie Sąd ustalił na podstawie powołanych dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy oraz aktach organu rentowego, których wiarygodności żadna ze stron nie kwestionowała. Ponadto ustalając stan faktyczny oparł się na zeznaniach ubezpieczonej B. L. oraz świadków M. L. oraz L. M.. Zdaniem Sądu zeznania wskazanych osób były wiarygodne oraz spójne z pozostałym materiałem dowodowym zebranym w sprawie.

Podkreślić należy, iż ocena zeznań musi być dokonana w kontekście całokształtu okoliczności sprawy i tak też było w rozpoznawanej sprawie. Biorąc pod uwagę fakt konsekwentnego powoływania się przez odwołującą się B. L. na brak informacji o terminie badania przez lekarza orzecznika ZUS oraz okoliczność niewątpliwiej niezdolności do pracy ubezpieczonej, wynikającej schorzeniami kolana, wiarygodne było że B. L. nie stawiła się na badanie z powodu, który wskazała w swoich zeznaniach, co zostało także potwierdzone przez pozostałych świadków.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie B. L. zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2010 r., Nr 77, poz. 512 ze zm.) prawidłowość orzeczenia o czasowej niezdolności do pracy z powodu choroby oraz wystawienia zaświadczeń lekarskich podlega kontroli. Jej formą jest między innymi, badanie lekarskie ubezpieczonego przeprowadzone przez lekarza orzecznika ZUS, z tym, że w myśl art. 59 ust. 6 w/w ustawy – w razie uniemożliwienia badania lub niedostarczenia posiadanych wyników badań w terminie wyznaczonym przez organ rentowy, zaświadczenie lekarskie traci ważność od dnia następującego po tym terminie.

W przedmiotowej sprawie, w ocenie organu rentowego B. L. uniemożliwiła lekarzowi orzecznikowi przeprowadzenie badania kontrolnego. Sąd po przeprowadzeniu postępowania dowodowego nie podzielił jednak powyższego stanowiska i argumentacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

O uniemożliwieniu przeprowadzenia badania można mówić zasadnie wówczas, gdy ubezpieczony z przyczyn od niego zależnych, świadomie czy celowo powoduje niemożność dokonania badania. Jego zachowanie musi zatem cechować zła wola i dążenie do uniknięcia przeprowadzenia kontroli zasadności wydanego zeznania lekarskiego. Wskazuje na to sformułowanie powołanego przepisu art. 59 ust. 6 ustawy.

Nie każda sytuacja, w której osoba wezwana na termin badania przez lekarza orzecznika ZUS nie stawiała się, od razu musi być kwalifikowana jako uniemożliwienie dokonania kontroli zasadności zwolnienia lekarskiego. Nie taki był bowiem cel ustawodawcy. Art. 59 ust. 6 ustawy, posługując się terminem „uniemożliwia” zdaje się wskazywać na rzeczywisty cel wprowadzenia zapisu o utracie ważności zaświadczenia lekarskiego, a zatem na zastosowanie go do takich przypadków, kiedy ubezpieczony swoim zachowaniem doprowadza do nie przeprowadzenia badania kontrolnego. „Uniemożliwiać” oznacza bowiem udaremniać, stawać na przeszkodzie.

W rozpoznawanej sprawie odwołująca się B. L. istotnie nie stawiała się na termin badania, ale celem jej działania nie było uniemożliwienie przeprowadzenia kontroli przez lekarza orzecznika. Szczególnie, że o wyznaczonym terminie badania B. L. nie wiedziała, a jej niewiedza nie była przez nią zawiniona.

Zgodnie z treścią art. 44 k.p.a. w razie niemożności doręczenia pisma w sposób wskazany w art. 42 i 43 k.p.a. (osobiście adresatowi lub dorosłemu domownikowi) poczta przechowuje pismo przez okres czternastu dni w swojej placówce pocztowej. Zawiadomienie o pozostawieniu pisma wraz z informacją o możliwości jego odbioru w terminie siedmiu dni, umieszcza się w oddawczej skrzynce pocztowej lub, gdy nie jest to możliwe, na drzwiach mieszkania adresata, jego biura lub innego pomieszczenia, w którym adresat wykonuje swoje czynności zawodowe, bądź w widocznym miejscu przy wejściu na posesję adresata. W przypadku niepodjęcia przesyłki w terminie, pozostawia się powtórne zawiadomienie o możliwości odbioru przesyłki w terminie nie dłuższym niż czternaście dni od daty pierwszego zawiadomienia. Doręczenie uważa się za dokonane z upływem ostatniego dnia okresu, a pismo pozostawia się w aktach sprawy.

Powołując się na powyższy przepis organ rentowy uznał zwróconą przesyłkę za doręczoną prawidłowo, czego następstwem było wydanie przedmiotowej decyzji.

Jednakże domniemanie zawarte w zacytowanym przepisie może zostać obalone. Adresat może bowiem dowodzić, że pisma nie otrzymał i o nim nie wiedział. W niniejszej sprawie B. L. podniosła, iż nie wiedziała o pozostawionym awizie. Wskazała, że w mieszkaniu zamieszkuje kilka dorosłych osób pozostających ze sobą w konflikcie, co mogło spowodować iż skierowane do niej awizo nie zostało jej przekazane. Biorąc pod uwagę powyższe wskazać należy, iż odwołująca się nie miała żadnego wpływu na to czy ktoś z domowników przekaże jej awizo. Nie mogła zatem dowiedzieć się o wyznaczonym terminie badania kontrolnego, co było konsekwencją jej niestawienia na tymże badaniu. Ponadto skuteczność doręczenia przez awizo warunkuje stwierdzenie, że adresat w sposób niebudzący wątpliwości został zawiadomiony o nadejściu przeznaczonego dla niego pisma sądowego oraz miejsca, w którym może je odebrać. Brak tego zawiadomienia, jak też wątpliwość czy dotarło ono do adresata, czyni doręczenie bezskutecznym (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 czerwca 1988 roku, III CRN 172/88, LEX nr 8890).

Na marginesie Sąd pragnie zaznaczyć, iż zasadność zwolnień lekarskich odwołującej się była poddawana już kilkukrotnie kontroli przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych. B. L. stawiała się na każde wezwanie organu rentowego. Ponadto Sąd dał wiarę twierdzeniom B. L., iż nie miała ona powodów, aby nie stawić się na kolejne badanie przez lekarza orzecznika.

W ocenie Sądu, powyższe obala domniemanie zastępczej formy doręczenia, jaka w tej sprawie miała miejsce. B. L. nie była świadoma wyznaczenia terminu badania przez lekarza orzecznika ZUS, nie może zatem ponosić konsekwencji przewidzianych w art. 59 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa. Ponadto, rozstrzygając w przedmiotowej sprawie, nie można pominąć wspomnianego wyżej celu, dla którego ustawodawca wprowadził wymieniony przepis. Jak wynika z okoliczności sprawy, działania B. L. nie miały na celu uchylecia się od badania kontrolnego, gdyż po pierwsze ubezpieczona nie wiedziała, że takie badanie zostało wyznaczone, a po drugie jej schorzenie w tamtym czasie nie pozostawiało żadnych wątpliwości, co do istniejącej niezdolności do pracy.

Wobec powyższego – na podstawie art. 477(14) § 2 k.p.c. – należało zmienić zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. z dnia 10 października 2013 roku, znak: (...)i przyznać B. L. prawo do zasiłku chorobowego za okres od dnia 29 sierpnia 2013 roku do dnia 30 sierpnia 2013 roku.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji wyroku.